

Held of huisman

'Husbands' door Toneelgroep Amsterdam, regie: Ivo van Hove.

Gezien 18 april 2012, Stadsschouwburg Amsterdam. Te zien tot en met 12 mei. www.toneelgroepamsterdam.nl

Robbert van Heuven

Zoals dat in de film gaat: de helden komen aan het slot hun straat inlopen. De camera beweegt langzaam omhoog, zodat we nog beter kunnen zien hoe zij kind en hond begroeten die een doorzonwoning komen uitgerend. Huisje, boompje, beestje, zoals zich dat dankzij Hollywood in het collectieve geheugen heeft gekerfd.

Maar de mannen die aan het slot van 'Husbands' zo hun straat in komen gelopen, zullen thuis niet vertellen dat ze zich in Londen even lekker hebben laten gaan. Al dan niet met een vreemde vrouw.

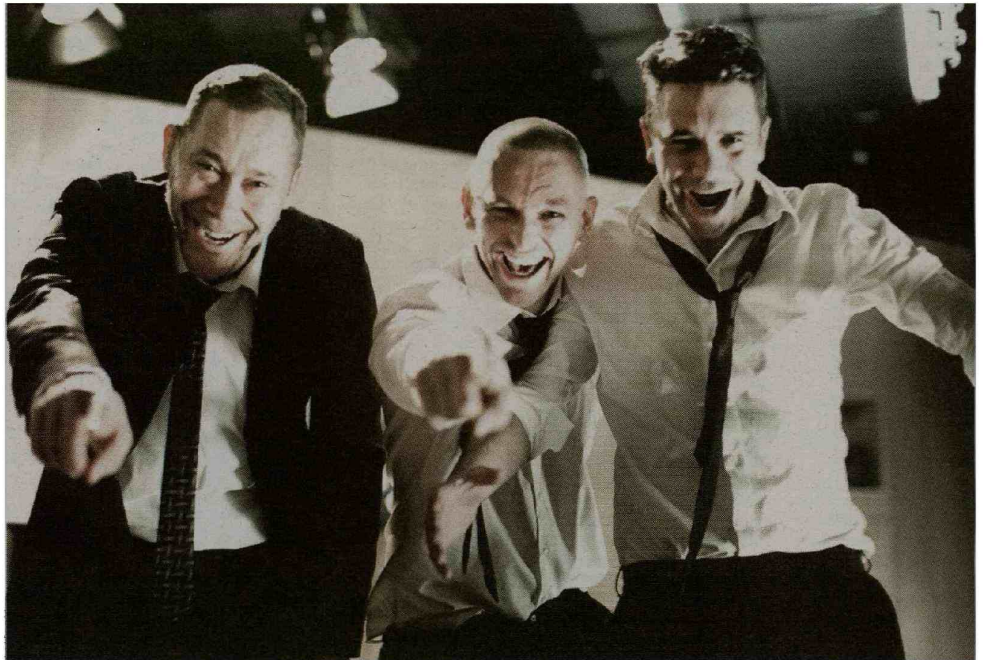
Ivo van Hove, die 'Husbands' bij zijn Toneelgroep Amsterdam registreerde, heeft een obsessie met film. Hij baseert zich graag op filmscripts – zo is 'Husbands' gebaseerd op een script van filmmaker John Cassavetes – en hij maakt in zijn toneelregies veelvuldig gebruik van filmtechnieken en video. In zijn beste voorstellingen weet Van Hove theater en film zodanig te combineren dat ze elkaar versterken. Ook in 'Husbands' zet dat filmische einde de hele voorgaande voorstelling in een mooi perspectief.

In die voorgaande twee uur zijn we er getuige van hoe drie vrienden na de begrafenis van een jeugdvriend beseffen dat het leven zomaar over kan zijn. En heb je dan – met vrouw, kinderen en garage – wel alles uit je leven gehaald dat erin zit? Als een van hen dan ook nog door zijn vrouw het huis wordt uitgegooid, besluiten ze naar Londen te gaan om daar ouderwets los te gaan.

En dus gutsen de emmers testosteron over het toneel. Onder elkaar kunnen de drie échte mannen zijn: onberekenbaar, plat, agressief, seksueel dominant, maar net zo goed vertederend puberaal. Dankzij kleine cameraatjes die de acteurs bij zich dragen en die hun gezichtspunt tonen,

kunnen we die explosiviteit en dierlijke expressie van beangstigend dichtbij bekijken. Dat is een mooie vondst. Bovendien spelen Roeland Fernhout, Hans Kesting en Barry Atsma de drie vrienden weergaloos.

Toch gaat al dat eindloze primitieve machogedrag wel een beetje vervelen, al heeft die ergernis ook een functie. De mannen zijn ook gewoon verveelde hufters. Maar als die goed gespeelde en close-up getoonde rauwheid aan het slot van de voorstelling wordt afgezet tegen het cliché Hollywoodbeeld van de keurige huisman waarin twee van de drie heren zich uiteindelijk weer laten persen, weet 'Husbands' de voorstelling slim een mooie draai te geven. Alle voorgaande dierlijke driften worden onschadelijk gemaakt door het overwinnende conformisme. Zo zien we dat immers het liefst: een echte man is een huisman.

Hans Kesting, Barry Atsma en Roeland Fernhout spelen de drie vrienden weergaloos.

FOTO JAN VERSWEYVELD

